

PERSONAJE
CARE AU FĂCUT
ISTORIE

NAPOLEON

ASCENSIUNEA

SCENARIU
NOËL SIMSOLO

ISTORIC
JEAN TULARD

ILUSTRAȚII
FABRIZIO FIORENTINO

CULORI
ALESSIA NOCERA

PORTUL TOULON,
16 DECEMBRIE 1793.

NAPOLEON ARE 24 DE ANI.

PLANUL DUMITALE
A FOST ACCEPTAT
PANĂ LA URMĂ,
CĂPITANE
BONAPARTE.

DA, JUNOT.
TOULONUL LE-A FOST OFERIT
PE TAVĂ ENGLEZILOR DE
CĂTRE TRĂDĂTORII REVOLUȚIEI.

ÎMPREUNĂ
CU SPANIOLII,
PIEMONTEZII
ȘI NAPOLITANII
CONDUC
ACUM ORAȘUL
ȘI NE-AU
CAPTURAT
FLOTA.

DE SĂPTĂMĂNI ÎNTREGI
ÎNCERC SĂ SPUN CĂ
TREBUIE SĂ CAPTURĂM
FORTUL DIN MICUL
GIBRALTAR, APOI PE CEL
DIN BALAGUIER ȘI DIN
EGUILLETTE. AȘA VOM
PUTEA BOMBARDA
MAREA RADĂ A PORTULUI
CA SĂ ALUNGĂM
FLOTA ENGLEZĂ.

DUGOMMIER V-A
ASCULTAT ÎN SFÂRȘIT.

DAR CÂT TIMP
PIERDUT.

ATACĂM LA
MIEZUL NOPTII.

VOR ȘTI SĂ
SE APERE.
VOM SUFERI
PIERDERI
GRAVE.

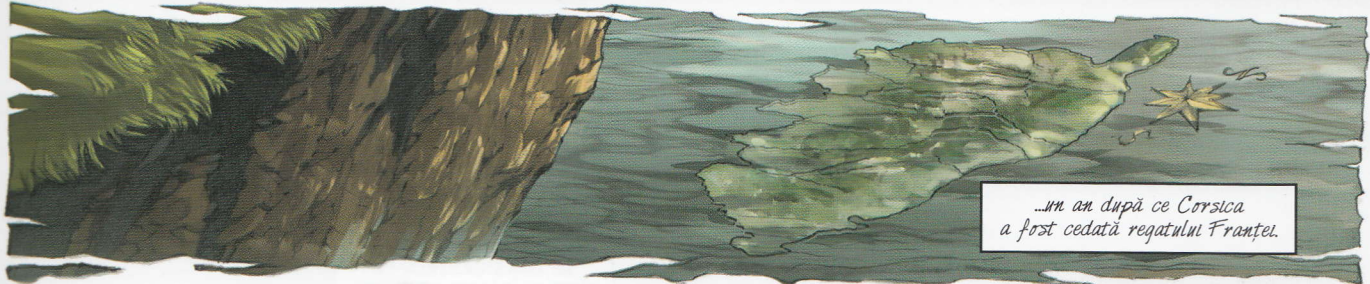
ÎN NOAPTEA ASTA
VA PLOUA. CU
STROPI DE APĂ,
CU GHIULELE
ȘI CU FOC.

ACUM
LASĂ-MĂ
SINGUR.

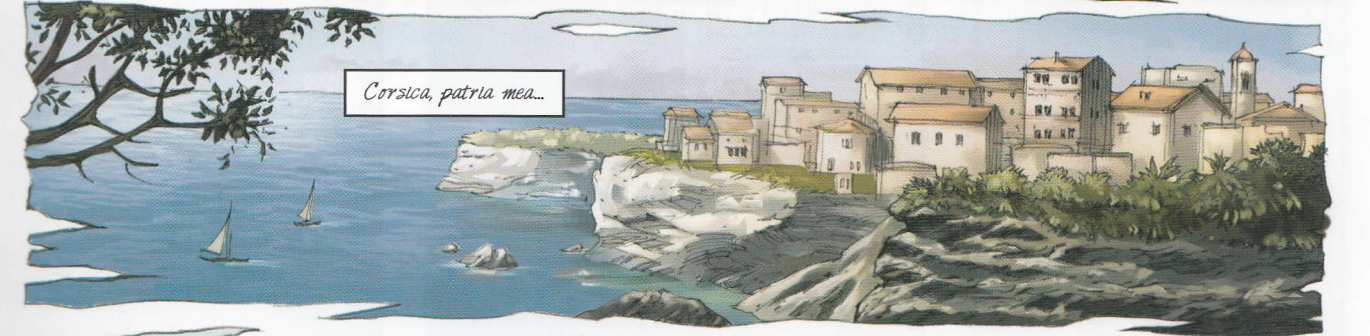
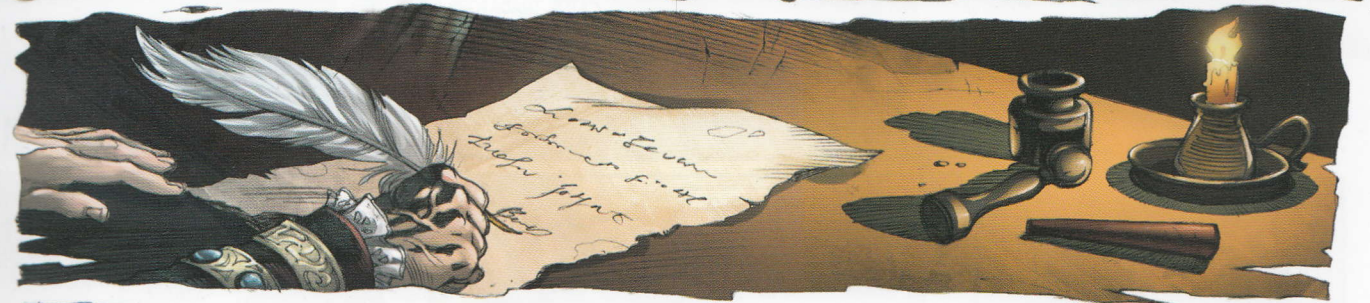
VICTORIA ESTE
ESEȚIALĂ.

LIBRIS

Destinul a făcut să mă nasc
la Ajaccio în 1769...

...un an după ce Corsica
a fost cedată regatului Franței.

Corsica, patria mea...

Mama mea, Maria Letizia,
era cea mai frumoasă
femeie de pe insulă.

A avut paisprezece
copii, numai opt
dintre aceștia
supraviețuind.

Tatăl meu, Carlo Bonaparte, îl susține
pe Pasquale di Paoli, care lupta cu arma
în mână pentru independența Corsicii.

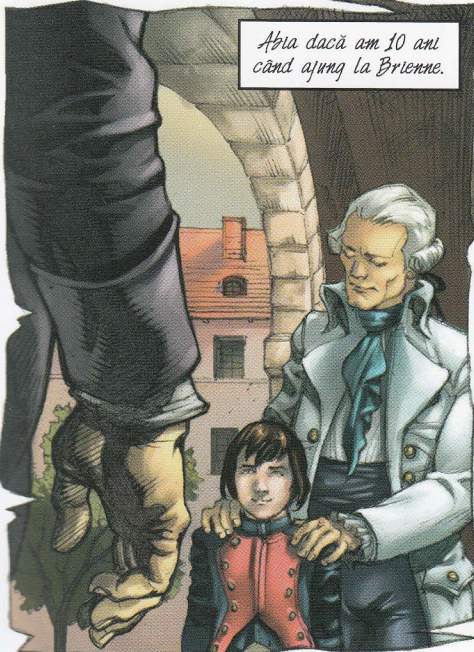

Apoi se îndepărtează după înfrângerea de la Ponte-Novu.

Alegând Franța, tatăl meu se alătură guvernatorului insulei, contele de Marbeuf, care l-a ajutat să ne confirmăm originile nobile. Astfel intru ca bursier la colegiul militar din Brienne, în Franța, în nordul regiunii Champagne.

Abia dacă am 10 ani când ajung la Brienne.

Și eu e dor de Corsica. Nu mă simt decât corsican.

Vorbesc prost franceză...

...colegii mei mă umilesc...

...și doar Bourrienne mi oferă prietenia.

Dar muncesc. Cu furie și cu mândria!

La 16 ani sunt admis
la Școala Militară din Paris.

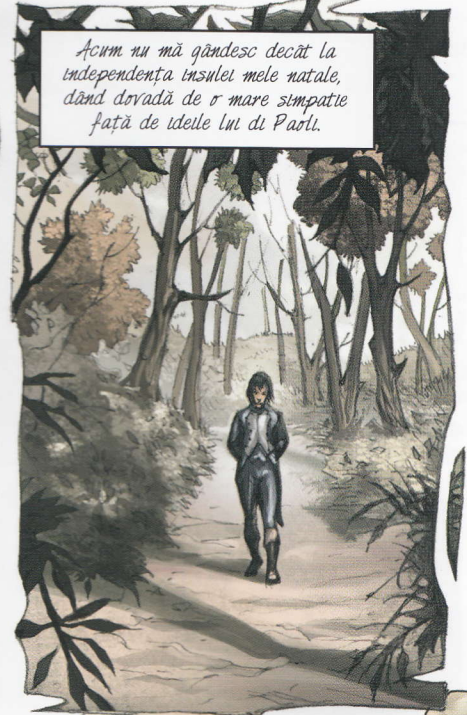
După ce tata moare,
în februarie 1785,
devin capul familiei, deși frațele
meu Joseph e mai mare.

Un an mai târziu, înapoi în Corsica.
O regăsesc pe mama Letizia și îmi
descopăr restul fraților și surorilor.

Acum nu mă gândesc decât la
independența insulei mele natale,
dând dovadă de o mare simpatie
față de ideile lui di Paris.

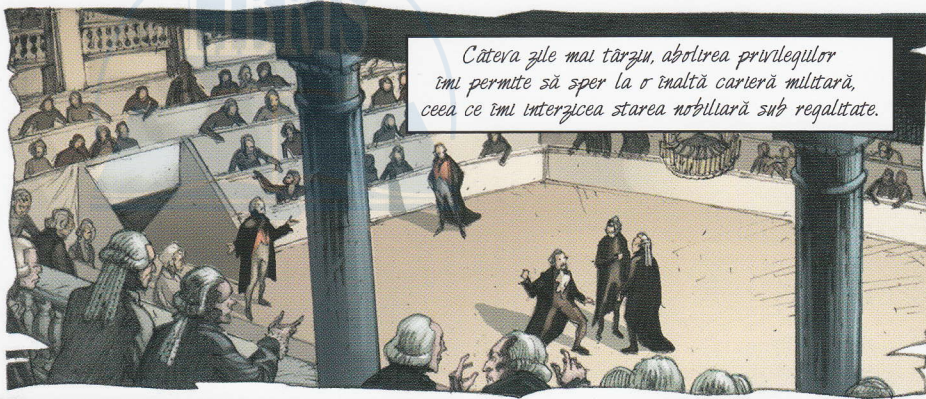
La întorcerea în Franța,
sunt cantonat în Auxonne,
unde învăț meseria de artilerist.

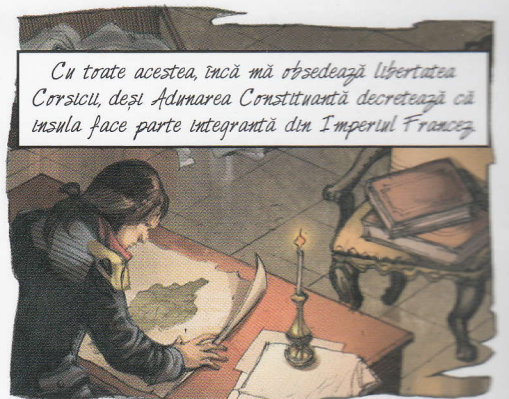
Revoluția mă prinde aici.
Nu sunt de acord cu debandada.

Apoi depun jurământul
de credință față de națiune,
de rege și de lege.

Câteva zile mai târziu, abolirea privilegiilor îmi permite să sper la o înaltă carieră militară, ceea ce îmi interzicea starea nobiliară sub regalitate.

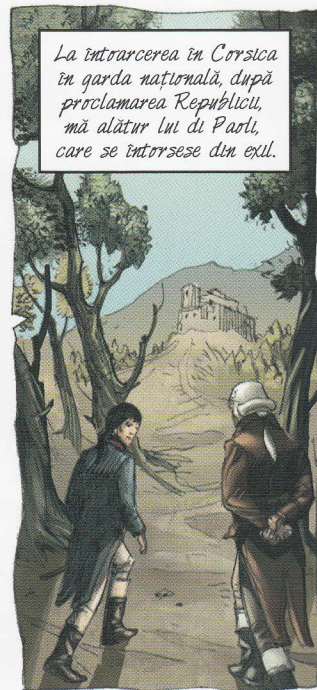
Cu toate acestea, încă mă obsedează libertatea Corsicii, deși Adunarea Constituantă decretază că insula face parte integrantă din Imperiul Francez.

Dezgustul meu față de revoluție ajunge la paroxism odată cu cucerirea Palatului Tuileries, în 1792. Nu sunt decât spectator la acest act.

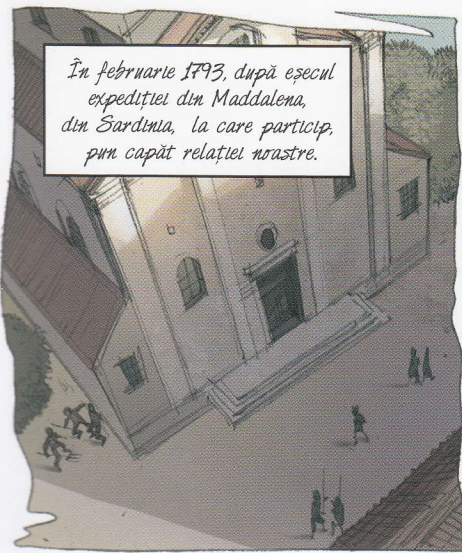
Derivele violente ale revoluționarilor îmi dovedesc că numai ordinea poate împiedica ce este mai rău.

La întorcerea în Corsica în garda națională, după proclamarea Republicii, mă alătur lui di Paoli, care se întorsese din exil.

Dar îmi dau seama de ambițiile sale personale și de complicitatea secretă cu englezii, pe care nu le apror.

În februarie 1793, după eșecul expediției din Maddalena, din Sardinia, la care particip, prn capăt relației noastre.

Prieteni lui di Paoli mă condamnă și vor să mă asasineze la Bonifacio.

Apoi îmi dau foc la casă.